

Forretninger, synes naturligt at kunne lægges i Hænderne paa Borgmesteren i vedkommende Kjøbstad. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa Baterskouten ansættes, har man for Kjøbenhavns Vedkommende holdt sig til Lovforslaget; for Kjøbstædernes Vedkommende har man i Analogi hermed meent, at Byraadet burde ansætte Baterskouten med Sidenrigsministerens Stadfæstelse. Udvalget har fremdeles foreslaaet, at Ordet „affædiges“ i Lovudkastets § 6 ombyttes med „opfiges“, da der formeentlig, naar man ansætter en Embedsmand paa Opsigelse, ikke kan være Tale om at fjerne ham uden saadan Opsigelse, undtagen i alt Fald efter Lovmaal og Dom. At han, hvis han gjør sig skyldig i strafbart Forhold, kan suspenderes fra Forretningerne, medens Underfølgelsen og Rettergangen mod ham staaer paa, er en Selvefølge.

Til § 7.

Bed Lovforslagets Bestemmelser om Lønningen m. v. af Baterskouten i Kjøbenhavn finder Udvalgets Fleertal Intet at erindre. Et Mindretal (Svensson) anseer det derimod ikke for principrigtigt her at fastslaae, hvilke Summer der skal anvendes til Contoirhold og til Locale, men mener, at der i denne Lov kun bør tilstaaes en Sum til Contoirhold i Almindelighed efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

Udvalget har tvøvet paa dette Sted rettest at kunne anbringe den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 9, 3die Punctum, at Baterskouten i Kjøbenhavn skal være forpligtet til at overtage andre Forretninger i Søfartens Interesse, samt undertaste sig de nærmere Forrifter for det med hans Embede forbundne Regnskabsvæsen, som Kjøbenhavns Magistrat maatte bestemme.

Med Hensyn til Baterskouterne udenfor Kjøbenhavn foreslaaer Udvalget, at de skulle lønnes med Halvdelen af de i § 2 nævnte Afgifter af Mandskabet, medens den anden Halvdeel skal indskydes i den i § 10 ommeldte Fond, samt med de Afgifter, som udredes af Skibet ifølge § 2. De Embedsmænd, som, uden at være Baterskouter, skulle overtage Udførelsen af samtlige Baterskoutforretninger, bør formeentlig lønnes paa samme

Maade, da de udføre samme Arbejde, og de navnlig, foruden de dem hidtil paahvilende Forretninger af denne Art, skulle overtage Afregningerne, som er den beværligste og vidtløftigste Deel af Baterskoutsfunctionerne.

Til § 10.

Da den Fond, som dannes af den Deel af de ifølge Lovens § 2 faldende Afgifter, der ikke medgaaer til Baterskouterens Lønning, efter Udvalgets Forudsætning ikke bliver nogen særlig Institution for Kjøbenhavn, men en for det hele Land fælles Indretning, kan det formeentlig ikke paalægges Magistraten i Kjøbenhavn at bestyre denne Fond, men Sidenrigsministeren maa tage den under sin Administration. Ligeledes maa det tilfalde ham at tage Bestemmelse om dens Anvendelse til Bedste for hele Landets Sømandsstand uden fortrinligt Hensyn til Kjøbenhavn. Forsaavidt Lovudkastets Motiver have nævnt Oprettelsen af et Sømandshjem som et Formaal, hvortil de heromhandlede Midler skulle anvendes, finder Udvalget ikke i og for sig Noget herimod at erindre. Kun maa man fremhæve, at der formeentlig er flere andre Formaal, som have Krav paa ogsaa at komme i Betragtning, saasom Understøttelsen af fattige Sømand til at lære Navigationen. Man skal dog ikke foreslaae Noget herom optaget i Loven, men indskrænker sig til at foreslaae Paragraphen affattet saaledes, at Ministeren faaer frie Hænder i denne Henseende.

Til § 11.

Denne Paragraph maa ifølge de af Udvalget foreslaaede Ændringer i Lovforslaget formeentlig affattes paa den Maade, som skeet er.

§. Genhold til ovenstaaende Bemærkninger stiller Udvalget følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

- 1) 3. 2den Linie. Ordene: „i Kjøbenhavn“ udgaae.
- 2) Samme Linie. Efter Ordene: „udenrigs Fart“ indskydes: „hvorefter dog ikke forstaaes Reiser i Drefundet“.